

PROGRAM AUTORSKI

„Zabawy z muzyką”

Ewa Sobańska

**Przedszkole Miejskie nr 13
z Oddziałami Integracyjnymi w Chełmie**

Chełm, 2015

*„ ...Dziecko nosi w sobie muzykę, spontaniczną, która chce się ujawnić.
Jeżeli pomożemy dziecku rozwinąć muzykę,
która jest w nim uczynimy je istotą nie tylko lepszą i szlachetniejszą
lecz również bardziej szczęśliwą...”*

(E. Souriau)

Spis treści

<i>Charakterystyka programu</i>	<i>5</i>
<i>Cele główne</i>	<i>5</i>
<i>Zadania</i>	<i>6</i>
<i>Treści programowe</i>	<i>6</i>
<i>Formy i metody pracy</i>	<i>9</i>
<i>Przewidywane osiągnięcia dziecka.....</i>	<i>10</i>
<i>Zabawy z muzyką na cały rok – rozkład materiału.....</i>	<i>11</i>
<i>Ewaluacja :</i>	<i>13</i>
<i>Bibliografia</i>	<i>14</i>

Muzyka jest naturalnym sposobem wyrażania uczuć i emocji. Słuchanie jej kształci wrażliwość, a umiejętność gry na instrumencie wzbogaca możliwości dzielenia się tym, co trudno ująć w słowa. Wystarczy popatrzeć na dzieci bawiące się przy muzyce, by zrozumieć, że odnajdują w niej doskonały język opisywania świata i siebie. Znaczeniu muzyki dla rozwoju intelektualnego, psychologicznego i społecznego poświęcono wiele badań. Wnioski z tych prac świadczą o niebagatelnym wpływie sztuki muzycznej na rozwój człowieka w wielu sferach. Potwierdzają to pedagodzy, psychologowie zajmujący się muzykoterapią, pracujący z dziećmi dyslektycznymi oraz nauczyciele osób niepełnosprawnych. Dobroczynne działanie muzyki na rozwój emocjonalny znane jest od dawna i znalazło swoje odbicie w powiedzeniu: muzyka łagodzi obyczaje. Istotnie, wychowanie przez muzykę sprzyja kształtowaniu właściwych relacji społecznych i postaw moralnych, uczy współdziałania. Wspólne wykonywanie muzyki wymaga od dzieci koncentracji i zespołowego dążenia do osiągnięcia zamierzonego efektu, a także uczy odpowiedzialności za działanie własne (jednostki) i grupowe.

Muzyka, jako środek niewerbalnej komunikacji posiada potężne działanie aktywizujące. Wywołuje spontaniczne reakcje emocjonalne i ruchowe. Porusza, stymuluje ciało i umysł, zaprasza do współdziałania zarówno przez taniec, jak i śpiew. Jest czytelnym komunikatem, który człowiek rozumie, zanim jeszcze potrafi mówić. Już noworodki reagują na głos nucącej matki lub głośne, agresywne brzmienia, a z czasem dzieci zdobywają coraz więcej różnorodnych doświadczeń muzycznych, które wpływają na ich upodobania oraz zainteresowanie muzyką. Wiek przedszkolny to czas ostatecznego kształtowania się uzdolnień i wrażliwości muzycznej. Na tym etapie najprostszą formą kontaktu ze sztuką muzyczną jest śpiewanie piosenek, które – wzbogacone o ćwiczenia oddechowe, rytmiczne – ma duże znaczenie logopedyczne. Ponadto teksty piosenek wzbogacają zasób słownictwa. Obucząc z muzyką, dzieci uczą się różnicować zjawiska oraz pojęcia, uświadamiają sobie między innymi trwanie w czasie, identyczność i różnorodność, dynamikę, tempo, skutek, przyczynę.

Muzyka rozwija aktywną, twórczą wyobraźnię, służy także nauce analizy, syntezy i abstrahowania. Wiele muzycznych zadań daje małemu człowiekowi możliwość poszukiwania alternatywnych rozwiązań, zaprasza do eksperymentów, improwizacji, odkrywania. Kontakt z muzyką sprzyja także nauce jej wartościowania, formułowania sądów, wykształceniu wrażliwości i indywidualnego gustu. Ponadto sztuka muzyczna stanowi silny impuls do działania. Uczy aktywności opartej na regułach. Jej silne, bezpośrednie działanie odbywa się między innymi przez rytm, metrum, tempo, celowość i porządek ruchów, wywoływanie pożądanych stanów (pobudzenia, uspokojenia czy rozluźnienia). Śpiewając, poruszając się lub grając, dziecko musi podporządkować swoją potrzebę ekspresji zasadom rządzącym w muzyce, musi dostosować ją do rytmu i charakteru utworu muzycznego. Odnajduje się w jego harmonii. W konsekwencji muzyka daje świadomość własnej psychiki oraz ułatwia samokontrolę. Czynny kontakt ze sztuką muzyczną okazuje się pomocny także w pracy z dziećmi dyslektycznymi, obciążonymi dyskalkulią oraz innymi deficytami, które wynikają z braku połączeń między półkulami mózgowymi.

Charakterystyka programu

Program powstał na podstawie własnych obserwacji, doświadczeń zawodowych, literatury poświęconej tej tematyce. Treści programowe zgodne są z założeniami podstawy programowej wychowania przedszkolnego zatwierdzonej przez MEN (Dz. U. z 2009 Nr 4, poz. 17) oraz Załącznikiem do rozporządzenia MEN z dnia 30 maja 2014r. (poz. 803)

Wychowanie przez sztukę - muzyka i śpiew, pąsy i taniec.

Dziecko kończące przedszkole i rozpoczynające naukę w szkole podstawowej:

- 1) śpiewa piosenki z dziecięcego repertuaru oraz łatwe piosenki ludowe; chętnie uczestniczy w zbiorowym śpiewie, w tańcach i muzykowaniu;
- 2) dostrzega zmiany dynamiki, tempa i wysokości dźwięku utworu muzycznego, wyraża je, płąsając lub tańcząc;
- 3) tworzy muzykę, korzystając z instrumentów perkusyjnych (oraz innych przedmiotów), a także improwizuje ją ruchem;
- 4) w skupieniu słucha muzyki, w tym także muzyki poważnej.

realizowane poprzez następujące formy aktywności dzieci: słuchanie muzyki oraz jej tworzenie, śpiew dzieci, ruch przy muzyce, grę na instrumentach. Program jest przeznaczony dla dzieci w wieku przedszkolnym (bez określania konkretnej grupy wiekowej). Uwzględnia on, zgodnie z podstawą programową, potrzeby i możliwości rozwojowe dziecka, zachowując przy tym zasadę stopniowania trudności.

Cele główne

- Stwarzanie warunków wychowawczych i edukacyjnych do zdobywania wiedzy dotyczącej muzyki w szerokim tego słowa znaczeniu.
- Przygotowywanie dziecka do roli świadomego odbiorcy, wykonawcy i twórcy muzyki.
- Kształcenie właściwych postaw społecznych — nabywanie umiejętności przejawiania zachowań akceptowanych np. cierpliwości, panowania nad emocjami i temperamentem, zaangażowania, współpracy, empatii.

Zadania

- Zapewnianie dziecku możliwości częstych kontaktów z muzyką, także bezpośrednich, nabywania umiejętności słuchania i rozumienia muzyki.
- Kształtowanie umiejętności czynnego i spontanicznego obcowania z muzyką.
- Rozwijanie wrażliwości na muzykę oraz rozbudzanie zainteresowań muzycznych.
- Zapewnianie różnorodności form obcowania z muzyką sprzyjających odczuwaniu radości i satysfakcji z podjętych działań i osiągniętych sukcesów.
- Wyzwalanie inicjatywy podczas samodzielnego tworzenia rytmów, melodii, konstruowania instrumentów itp.
- Stymulowanie procesu edukacyjnego, rozwijanie koncentracji uwagi, spostrzegania, myślenia, wyobraźni, pamięci.
- Wspomaganie rozwoju emocjonalno-społecznego i ruchowego dziecka. Zapewnianie poczucia bezpieczeństwa.
- Kształtowanie pożądanых cech, takich jak: wiara we własne siły, pozytywne nastawienie do świata, optymizm, chęć odnoszenia sukcesów, tolerancja, empatia.

Treści programowe

1. Dziecko — mały odbiorca muzyki.

- słuchanie piosenek śpiewanych przez nauczycielkę oraz muzyki z radia, nagrań płyt CD, unikanie muzyki zbyt głośnej — nabywanie przeświadczenia o szkodliwości hałasu,
- słuchanie muzyki filmowej — poznawanie ilustracyjnej funkcji muzyki,
- słuchanie odgłosów z otoczenia przyrodniczego, dźwięków dochodzących z ulicy (pojazdy, klaksony, głosy ludzi itd.),
- poznawanie różnych form kontaktu z muzyką,
- słuchanie muzyki instrumentalnej i wokalnie-instrumentalnej w bezpośrednim wykonaniu,
- kształtowanie umiejętności słuchania, rozumienia i przeżywania muzyki,
- ćwiczenie słuchu muzycznego, poznawanie elementów muzyki,
- kierunek linii melodycznej — melodia wznosząca się, opadająca, stojąca w jednym miejscu, skacząca z dźwięku na dźwięk,
- rytm — powtarzanie się wartości czasowych dźwięków, rozpoznawanie dźwięków długich i krótkich,
- akcent w utworze muzycznym,
- tempo — szybko, wolno, coraz szybciej, coraz wolniej,
- dynamika — cicho, głośno, coraz ciszej, coraz głośniej,

- nastrój utworu — muzyka wesoła, smutna,
- rejestr muzyczny — wysokość dźwięków (dźwięki wysokie, niskie, średnie) i próby ich określania w słuchanym utworze,
- barwa dźwięku — rozwijanie wrażliwości słuchowej na różnice w barwie dźwięku w zależności od źródła jego powstawania,
- ćwiczenie umiejętności spostrzegania powtórzeń i kontrastów w budowie piosenek i utworów instrumentalnych,
- poznawanie niektórych instrumentów muzycznych i ich nazw, rozpoznawanie brzmienia,
- pobudzanie wyobraźni muzycznej,
- ilustrowanie muzyki ruchem, działalnością plastyczną,
- układanie krótkich opowiadań do słuchanego utworu instrumentalnego.

2. Z piosenką przez cały rok.

- systematyczne dostarczanie przez nauczycielkę różnorodnych piosenek dziecięcych, związanych z realizowanymi zagadnieniami, okolicznościowych,
- stwarzanie warunków umożliwiających dzieciom nabywanie oraz doskonalenie umiejętności śpiewu,
- prowadzenie ćwiczeń słuchowych,
- prowadzenie ćwiczeń oddechowych w połączeniu z prawidłową postawą ciała,
- prowadzenie ćwiczeń emisyjnych (uświadamianie szkodliwości krzyku i głośnego mówienia),
- zabawy w „echo melodyczne”,
- śpiewanie piosenek z całą grupą, w zespołach, indywidualnie, z podziałem na role (ćwiczenie umiejętności współpracy),
- rozpoznawanie piosenek na podstawie fragmentu melodii lub rytmu
- zachęcanie dzieci do uczestnictwa w występach publicznych na terenie przedszkola i poza nim (występy dla rodziców, konkursy, festiwale piosenki),
- rozwijanie ekspresji wokalne.

3. Tańczymy i bawimy się przy muzyce.

- sukcesywne opanowywanie umiejętności tańca poprzez zabawy ze śpiewem, zabawy ilustracyjne, inscenizowane oraz rytmiczne przy akompaniamencie instrumentu,
- rozwijanie zdolności rytmicznych: poczucie rytmu, poczucie metrum, realizacja ruchowa wartości rytmicznych, poczucie frazy muzycznej,
- kształcenie koordynacji słuchowo – wzrokowo - ruchowej, orientacji w przestrzeni,
- zabawy w „echo rytmiczne”,
- rozbudzanie wrażliwości i szybkiej reakcji na zmiany charakteru muzyki — wysokość, barwę i dynamikę dźwięku, tempo, akcent,

- prowadzenie zabaw inhibicyjno-incytacyjnych jako ćwiczeń przygotowujących do nauki kroków i figur tanecznych,
- nabywanie swobody w poruszaniu się przy muzyce, kształtowanie płynności i estetyki ruchów,
- organizowanie ćwiczeń logorytmicznych — uwrażliwienie dzieci na prozodyczne elementy mowy (rytm, melodia, tempo, dynamika, barwa, artykulacja, wysokość dźwięku),
- improwizacje ruchowe — tworzenie własnych układów tanecznych do muzyki instrumentalnej i piosenek, rozwijanie ekspresji muzyczno-ruchowej,
- poznawanie kroków niektórych tańców ludowych
- zachęcanie do udziału w festiwalach muzycznych, prezentacji układów choreograficznych w przedszkolu i w szerszym środowisku.

4. Jesteśmy twórcami muzyki — improwizacje rytmiczne i melodyczne.

- układanie rytmów do wyrazów (imion, nazw przedmiotów, zjawisk itp.), związków wyrazowych, zdań (przysłów, powiedzeń, zdań podanych przez nauczycielkę lub ułożonych samodzielnie) — nieocenione przy leczeniu zaburzeń mowy lub jej opóźnień; wyklaskiwanie ich, wystukiwanie, wytupywanie itp.; rozwijanie wrażliwości na rytmy i rymy,
- tworzenie rytmicznego akompaniamentu do piosenek — wykorzystanie instrumentów perkusyjnych oryginalnych oraz wykonanych samodzielnie,
- układanie melodii do wyrazów (imion, nazw przedmiotów, zjawisk itp.), związków wyrazowych, zdań (przysłów, powiedzeń, zdań podanych przez nauczycielkę lub ułożonych samodzielnie), wierszyków,
- tworzenie różnorodnych efektów akustycznych — wykorzystanie gotowych instrumentów perkusyjnych, instrumentów wykonanych przez dzieci z różnych materiałów, źródeł pozamuzycznych (szeleszczący papier, torebka foliowa, opakowania po jogurtach..., przelewanie wody z jednego naczynia do drugiego, powolne spuszczenie powietrza z balonika...) oraz innych nietypowych przedmiotów, wykorzystanie swojego ciała do tworzenia dźwięków i rytmów: ręce: klaskanie, pstrykanie lub stukanie palcami, uderzanie rękami o uda itp. nogi: tupanie, "klaskanie" stopami, kolanami, buzia: dźwięki tworzone narządami artykulacyjnymi np. parskanie, klaskanie, mlaskanie i inne według pomysłów dzieci.

5. Gramy na instrumentach.

- poznawanie instrumentów muzycznych niemelodycznych i melodycznych — słuchanie ich brzmienia, poznawanie budowy, sposobu wydobywania dźwięku,
- rozpoznawanie instrumentów muzycznych po ich wyglądzie i brzmieniu,
- poznawanie sposobu gry na instrumentach perkusyjnych,
- samodzielne lub z pomocą nauczycielki konstruowanie instrumentów muzycznych z różnorodnych materiałów,

- kształcenie słuchu muzycznego poprzez zabawy akustyczne — wykorzystanie oryginalnych instrumentów perkusyjnych oraz wykonanych przez siebie,
- tworzenie akompaniamentu do piosenek — wykorzystanie instrumentów perkusyjnych,

6. Muzyka — źródło terapii i relaksu.

- organizowanie zabaw integracyjnych przy muzyce — zapewnianie poczucia wspólnoty w grupie,
- umiejętne posługiwanie się przez nauczycielkę głosem oraz wydobywanie dźwięków z instrumentów muzycznych — zapewnianie dzieciom poczucia bezpieczeństwa; wdrażanie dzieci do posługiwania się głosem umiarkowanym,
- prowadzenie różnorodnych zajęć z muzyką w tle np. słuchanie czytanych przez nauczycielkę bajek, zajęcia plastyczne,
- umiejętny dobór repertuaru muzycznego w zależności od aktualnego nastroju dzieci, ich temperamentu (wyciszanie lub pobudzanie grupy),
- odczuwanie radości i satysfakcji z kontaktu z muzyką oraz z jej tworzenia (rytmizowanie tekstów, układanie rytmów i melodii, improwizacje ruchowe, śpiewne, próby gry na instrumentach),
- wsłuchiwanie się w odgłosy płynące z otoczenia np. śpiew ptaków, szum wody, szelest gałęzi drzew, szum wiatru, wsłuchiwanie się w ciszę,
- zabawy odprężające i relaksujące przy muzyce z wykorzystaniem chusty animacyjnej, różnorodne improwizacje dziecięce do słuchanej muzyki zapewniające dzieciom wyrażanie emocji, nastroju, tworzenie skojarzeń, umożliwiające odprężenie i rozluźnienie poszczególnych grup mięśni,
- malowanie lub rysowanie inspirowane słuchaną muzyką (dowolny dobór barw, tematyki, formy pracy przez dziecko),
- ruchowo-taneczna interpretacja utworu instrumentalnego.

Formy i metody pracy

Formy:

- indywidualna,
- zespołowa
- z całą grupą.

Metody:

- aktywizujące (dziecko przeżywa to, co robi, dzięki czemu lepiej rozumie i zapamiętuje nowe treści),

- praktyczne (dziecko działając sprawdza wiadomości w praktyce, dzięki czemu zmienia rzeczywistość i samego siebie),
- problemowe (dziecko samodzielnie rozwiązuje problemy, poszukuje rozwiązań, odkrywa nowe wiadomości),
- podające (dziecko przyswaja sobie gotową, przedstawioną przez nauczyciela wiedzę).

Nieocenione będą tu elementy metody pedagogiki zabawy, a także stosowane w logorytmice elementy metody E. Jaques-Dalcroze'a (ściśły związek muzyki, ruchu i rytmu) oraz Carla Orffa (połączenie słowa, muzyki i ruchu). Koncerty, prezentacje instrumentów oraz zajęcia muzyczno-ruchowe z rodzicami będą cennym doświadczeniem dla dzieci i nauczyciela a także podniosą jakość pracy przedszkola. Wiek przedszkolny to czas, gdy dziecko przede wszystkim działa, jest aktywne, dlatego najcenniejsze są metody uwzględniające właśnie te potrzeby. Pracując z dziećmi nie jest możliwe stosowanie tylko jednej metody, wszystkie one się wzajemnie uzupełniają i są niezbędne podczas systematycznych działań wychowawczo-dydaktycznych.

Przewidywane osiągnięcia dziecka

Dziecko:

- z zainteresowaniem słucha różnych utworów muzycznych wokalnych, instrumentalnych, wokально-instrumentalnych „wykonywanych na żywo” i odtwarzanych z taśmy magnetofonowej lub płyty CD,
- rozpoznaje i nazywa dźwięki z otoczenia przyrodniczego i społecznego,
- świadomie i kulturalnie uczestniczy w koncertach, w skupieniu słucha utworów muzycznych,
- zna nazwy niektórych instrumentów muzycznych, rozpoznaje ich brzmienie,
- okazuje radość i zadowolenie spowodowane bezpośrednim obcowaniem z muzyką,
- zauważa powtórzenia i kontrasty w słuchanym utworze,
- poznaje strukturę utworu, próbuje wyodrębnić jego części,
- próbuje odróżniać podstawowe (wybrane) elementy muzyki (np.: rytm, tempo, melodia, dynamika, wysokość dźwięku, barwa, nastrój) i odpowiednio reagować na ich zmianę w słuchanych utworach
- śpiewa piosenki dziecięce w grupie, w zespole i indywidualnie, potrafi współpracować podczas śpiewania z podziałem na role,
- podczas śpiewu przyjmuje prawidłową postawę ciała,
- pamięta o prawidłowym operowaniu głosem i oddechem, ma świadomość szkodliwości krzyku (dla siebie i innych), nadużywania głosu,
- rozpoznaje znane piosenki po wysłuchaniu fragmentu melodii lub rytmu,

- odtwarza melodię lub rytm do prostej wypowiedzi (wyrazy, związki wyrazowe, zdania),
- swobodnie i płynnie porusza się przy muzyce uwzględniając podstawowe elementy muzyki, tworzy własne układy ruchowe do słuchanych utworów, przejawia przy tym radość i zadowolenie,
- z zainteresowaniem poznaje kroki prostych tańców ludowych
- chętnie bierze udział w konkursach i festiwalach piosenki, prezentuje układy choreograficzne, współdziała z innymi,
- dobrze czuje się na scenie, potrafi korzystać z mikrofonu,
- przeżywa emocje związane ze słuchanym utworem muzycznym i potrafi wyrazić je poprzez ruch, słowo, działalność plastyczną,
- wykorzystuje własne ciało do tworzenia dźwięków (ręce, nogi, aparat artykulacyjny),
- samodzielnie lub z pomocą nauczycielki potrafi wydobyć dźwięk z różnorodnych materiałów,
- tworzy efekty akustyczne oraz rytmiczny akompaniament do piosenek wykorzystując instrumenty perkusyjne oryginalne lub wykonane z materiałów pozamuzycznych,
- chętnie uczestniczy w zabawach i zajęciach, także przy muzyce, właściwie reaguje na polecenia i informacje płynące od nauczyciela,
- jest zintegrowane z grupą, śmiałe, czuje się w niej bezpiecznie, ma poczucie własnej wartości,
- przejawia reakcje społecznie akceptowane, panuje nad emocjami i temperamentem, jest cierpliwe,
- cieszy się z sukcesów własnych, grupy oraz podziela radość innych z ich osiągnięć,
- potrafi odprężyć się, wypocząć i zrelaksować przy muzyce.

Zabawy z muzyką na cały rok – rozkład materiału

Lp.	Miesiąc	Tematyka zajęć/cele
1.	PAŹDZIERNIK	Muzyka lasu <ul style="list-style-type: none"> – Słuchanie odgłosów natury – Poznawanie źródeł dźwięku pochodzących z różnych przedmiotów – Ilustrowanie muzyki ruchem do piosenki „Taniec z listkiem” – Określanie nastroju w muzyce.
2.	LISTOPAD	Jesienne kłopoty Kota niecnoty <ul style="list-style-type: none"> – Słuchanie muzyki filmowej – Poznajemy instrumenty, prezentowanie na żywo wybranych instrumentów – Zabawy przy piosence, ilustrowanie muzyki ruchem. – „Deszczowa wyliczanka” – niekonwencjonalne źródła dźwięku

3.	GRUDZIEŃ	Wesoła zgraja Świętego Mikołaja <ul style="list-style-type: none"> – Wysoko i nisko – określanie dźwięku i linii melodycznej – Układanie rytmów do wierszyków – Zabawy w „echo melodyczne” – Słuchanie i śpiewanie kolęd i pastorałek
4.	STYCZEŃ	Babciowo, Dziadkowo- będzie przebojowo! <ul style="list-style-type: none"> – Głośno czy cicho? – Zabawy muzyką. Różnice dynamiczne. Różne rodzaje muzyki – Tworzenie prostych akompaniamentów do tła muzycznego. – Śpiewanie piosenek z całą grupą, w zespołach, indywidualnie, z podziałem na role
5.	LUTY	Cyka i stuka zegarkowa muzyka <ul style="list-style-type: none"> – Śpiewające przedmioty. – Zegarowa muzyka. Zegarowe granie. – „Taniec Śnieżynek” taniec w parach. – Zabawy inhibicyjno – incytacyjne
6.	MARZEC	Wiosenna muzyka – każdy chętnie bryka <ul style="list-style-type: none"> – Marzec Czarodziej – improwizacje ruchowe do muzyki poważnej – Rozwijamy umiejętności słuchowe. – Kształcenie umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych. – Wyklaskiwanie rytmów.
7.	KWIECIEŃ	Kukuryku orkiestra w kurniku <ul style="list-style-type: none"> – Zabawy muzyczne z zastosowaniem Metody Dobrego Startu. – Kwiecień plecień – improwizacja rytmiczno – melodyczna przysłówia. – Rozmowa za pomocą różnych dźwięków – zabawy z wykorzystaniem koncepcji K. Orffa. – Rytmizujemy wyrazy.
8.	MAJ	Mamo, Tato, co Wy na to? <ul style="list-style-type: none"> – Kształtujemy umiejętności słuchowe. – „Wiosenny walczyk” – taniec z podziałem na role – „Śpiewane życzenia” – występ przed rodzicami. – Relaksacja przy muzyce.
9.	CZERWIEC	Płyną Smyki do Afryki <ul style="list-style-type: none"> – Rozpoznawanie piosenek na podstawie fragmentu melodii lub rytmu – Malowanie muzyki. – Opowieść ruchowa o podróży do Afryki. – Tworzenie różnorodnych efektów akustycznych

Ewaluacja :

Program zajęć muzycznych został opracowany z myślą o dzieciach w wieku przedszkolnym. Został on tak opracowany, aby można było go modyfikować według potrzeb i możliwości dzieci. Zabawy przedstawione w propozycji zajęć na cały rok są tak skonstruowane, aby można było dostosowywać je do możliwości wiekowych dzieci.

Ewaluacja programu „Zabawy z muzyką” ma na celu pozyskanie informacji na temat:

- zainteresowań, wiedzy oraz umiejętności dzieci w zakresie edukacji muzycznej (prezentowanych m.in. podczas występów dla rodziców, konkursów,)
- stopnia atrakcyjności prowadzonych zajęć,
- skuteczności metod i form stosowanych podczas realizacji zadań.

Dokonywana będzie na bieżąco podczas organizowanych zajęć i zabaw oraz działań podejmowanych spontanicznie. Będzie polegała na:

- obserwacji dzieci podczas wykonywanych zadań (skupienie, aktywność dzieci, zaangażowanie, chęć uczestniczenia w zajęciach),
- zbieraniu opinii od dzieci,
- anonimowych ankiet do rodziców.

Bieżące obserwacje oraz opinie dzieci będą miały wpływ na wprowadzanie ewentualnych zmian tak, by polepszyć jakość następnych zajęć, a także zwiększyć atrakcyjność oraz skuteczność oddziaływań.

Pod koniec roku szkolnego przeprowadzona zostanie ankieta ewaluacyjna wśród rodziców w celu poznania ich opinii na temat programu.

Ostateczne wyniki ewaluacji pozwolą na określenie przydatności programu, jego mocnych i słabych stron oraz dadzą wskazówki do ewentualnego uzupełnienia lub zmodyfikowania.

Bibliografia

1. Ławrowska R. „Muzyka i ruch „, WSiP, Warszawa 1991.
2. Malko D. „Metodyka wychowania muzycznego w przedszkolu” WSiP Warszawa 1990
3. Metera A. „Muzykoterapia. Muzyka w medycynie i edukacji”. Wydawnictwo Centrum Technik Nauki Metronom Leszno 2002.
4. Podstawa programowa — z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół /Dz. U. z 2009 Nr 4, poz. 17/ .
5. Załącznik do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 maja 2014r. (poz. 803)
6. Sacher W.A. „Słuchanie muzyki i aktywność artystyczna dzieci” Wyd. Impuls, Kraków 1999.
7. Stadnicka J. „Terapia dzieci muzyką, ruchem i mową”.
8. D. Gellner, „Deszczowy król” – teatryki dziecięce WS i P, Warszawa 1997.
9. Z. Wójcik, „Zabawa w teatr” –cz. 1, Wydawnictwo DIDASKO, Warszawa 2002.
10. Z. Wójcik, „Zabawa w teatr” –cz.2, Wydawnictwo DIDASKO, Warszawa 2002.
11. K. Bayer, A. Waclawski, „Zabawa z klasyką” – muzyka i ćwiczenia dla dzieci, cz.5, Wyd. AKORD – Śpiewające Brzdące, Poznań 2008.
12. K. Bayer, A. Waclawski, „Taniec” – muzyka i ćwiczenia dla dzieci Wyd. AKORD, Poznań 2006.
13. K. Komińska – Bayer, A. Waclawski, „Dziecięce teatryki” Wyd. AKORD, Poznań 2005.
14. R. Szczypior, B. Tartanus-Kowalska, „Przebojowe zabawy dla trzylatków” Wyd. Nowa Era, Warszawa 2013